

[A. C. Normann.]

tidsrum, vil man være mere tilbøjelig til at afskære ministeren fra at give sådanne tilsgagn til erhvervene, og der har meget stærkt været lagt vægt, ikke mindst fra husmandsforeningernes og landboforeningernes side, men, så vidt jeg forstår, også fra håndværker- og købmandsstændens side, på, at der bliver adgang til at sikre visse minimumsbeløb for en periode. I øvrigt er det jo et meget beskedent beløb, der foreslås til disse formål, og når ordningen har virket en tid, tror jeg, man bør overveje, om ikke beløbet burde blive lidt større end det, man har tænkt sig at starte med. Der har her været nævnt en rente på $3\frac{1}{2}$ pct. af fonden, svarende til mellem $7\frac{1}{2}$ og 8 mill. kr.

De andre af handelsministeren foreslåede ændringer kan det radikale venstre slutte sig til. Det gælder naturligvis særlig det forslag, jeg antydede ved første behandling: at funktionærerne, den tredje part på arbejdsmarkedet, skulle være repræsenteret i eksportkreditrådet, men det gælder også forslaget om, at fiskeriet kommer med blandt de erhverv, der i henhold til lovforslagets § 12 kan komme til at nyde godt af midlerne til produktivitetsfremmende foranstaltninger.

Den principielle berettigelse af den grundtanke, der ligger bag oppositionens forslag om at gøre fonden til en selvejende institution, kan man jo altid diskutere. Nu spørger det ærede medlem hr. Weikop lidt inkvisitorisk, om de to mere liberale partier i regeringen nu har anstrengt sig for at få det store socialdemokrati med på oppositionens tankegang i så henseende. Jeg er i den situation at måtte erkende, at jeg ikke har gjort mig den mindste anstrengelse for at forsøge at overtale socialdemokratiet til at gå med til noget sådant. Jeg synes ikke, at det forslag, der er fremsat, og hele den måde det fremkom på, tydede på, at man burde tillægge det stor vægt, betragte det som et forslag, oppositionen virkelig ønskede gennemført. Dels fremsattes det så sent — hvad også fremgår af det, det ærede medlem hr. Anker Lau for lidt siden i anledning af hr. Rytters manglende interesse for oppositionens forslag sagde som svar til det ærede medlem hr. Lars M. Olsen — at dets mange tekniske og juridiske

konsekvenser ikke kunne overskues, dels var det vel ikke særlig afgørende, om man kaldte fonden selvejende eller ikke, når midlerne ved dens tilvejebringelse hidrører fra offentlige kilder.

Det afgørende er 2 ting: for det første, at staten under alle omstændigheder også efter oppositionens forslag beholder ansvaret og risikoen for de garanterede beløb ud over det beløb, som henstår i den fond, der er til rådighed. For det andet, at det offentlige skal forrente beløbet, modsat hvad der hidtil er sket gennem alle årene.

Nu da vi nogle gange har diskuteret, om der her er tale om offentlige, halvoffentlige eller private penge, og hvem der egentlig ejer midlerne fra dollarpræmieringen — de andre 17-18 mill. kr. er der ikke tvivl om, dem ejer staten — var det interessant at høre det ærede medlem hr. Weikop sige rent ud, det er skatteydernes penge, det er skatteyderne, der skal betale denne forrentning. Ærligt talt, det er ikke underligt, hvis nogen spørger: hvad bliver der egentlig tilbage af det private initiativ, man her vil varetage? Hvad er det for en form for selvejende institution, når man anvender skatteydernes penge dertil? Vi skal nu om lidt drøfte et andet lovforslag om lån og garantier til visse dele af erhvervslivet, og jeg kender det konservative folkepartis stilling fra diskussioner gennem en lang årrække, hvori man meget stærkt har vendt sig imod enhver tanke om at anvende skatteydernes penge til lån, endsiges tilskud til private formål. Men her taler det ærede medlem hr. Weikop, det konservative folkepartis ordfører, på en næsten selvfølgelig og forstående måde om, at det er skatteydernes penge, der skal anvendes til erhvervsmæssige formål, uanset at man altså foretrækker at kalde denne institution for selvejende.

Hvad der endelig yderligere taler for, at forslaget ikke har så forfærdelig stor vægt og slet ingen interesse i den principielle diskussion om liberalisme eller socialisme, er, at det er hensigten, at fonden skal administreres af erhvervslivets egne folk.

Må jeg endelig sige angående oppositionens ændringsforslag, at tanken om, at nationalbanken skulle give sig til at forrente de pågældende beløb, tror jeg ikke man har indhentet bankens sanktion til eller